

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/74/2020
Identifikačné číslo spisu: 8017200837
Dátum vydania rozhodnutia: 25. mája 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:8017200837.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členiek senátu JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. a Mgr. Kristíny Babiakovej, v právnej veci žalobkyne (sťažovateľky): MVDr. Hana Konkoľová, s miestom podnikania Nová Ľubovňa 505, IČO: 37 164 996, zast.: Advokátska kancelária KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o., so sídlom Dunajská 32, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102155508/2017 zo dňa 11. októbra 2017, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/71/2017-76 zo dňa 15. januára 2019, takto

r o z h o d o l :

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/71/2017-76 zo dňa 15. januára 2019 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

II. Návrh na prerušenie konania o kasačnej sťažnosti zo dňa 10. decembra 2021 zamietla.

O d ō v o d n e n i e

I.

Priebeh administratívneho a súdneho konania

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „správny súd“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj ako „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102155508/2017 zo dňa 11. októbra 2017, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie vydané v prvom stupni Daňovým úradom Prešov (ďalej aj ako „správca dane“) č. 100202204/2017 zo dňa 02. februára 2017, ktorým správca dane podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (ďalej aj ako „daňový poriadok“) vyrubil žalobkyni rozdiel dane v sume 13.197,87 Eur na dani z pridanej hodnoty (ďalej aj ako „DPH“) za zdaňovacie obdobie august 2010.

2. Správca dane vykonal u žalobkyne kontrolu na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia január až december 2010 a pri zdaňovacom období august 2010 zistil, že žalobkyňa deklarovala v

dotknutom zdaňovacom období nadobudnutie tovaru podľa § 11 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon o DPH“) od poľských dodávateľov Czeslaw Grabski, „XBARG“ a SPOLKA JAWNA MIKULEC. Ďalej žalobkyňa v zdaňovacom období august 2010 vykázala dodanie tovaru s oslobodením od dane do iného členského štátu podľa § 43 ods. 1 zákona o DPH pre poľského odberateľa SPOLKA JAWNA MIKULEC. Správca dane neuznal žalobkyni nadobudnutie tovaru v tuzemsku podľa § 11 zákona o DPH a zároveň neuznal žalobkyni právo na oslobodenie od dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu podľa § 43 ods. 1 zákona DPH, a to vo vzťahu k deklaroványm obchodom s poľským daňovým subjektom SPOLKA JAWNA MIKULEC, ktorý pri deklarovanom nadobudnutí tovaru žalobkyňou vystupoval v pozícii zahraničného dodávateľa a pri deklarovanom intrakomunitárnom dodaní tovaru žalobkyňou v pozícii zahraničného odberateľa.

3. Správny súd považoval žalobkyňou vznesené námietky za nedôvodné a mal za to, že daňové orgány v danej veci vychádzali zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Zároveň sa so všetkými zisteniami a závermi daňových orgánov stotožnil.

II.

Argumentácia účastníkov v kasačnom konaní

4. Rozsudok správneho súdu napadla žalobkyňa včas podanou kasačnou sťažnosťou, v ktorej uviedla ako dôvody kasačnej sťažnosti, že:

- správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP),
- správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP),
- správny súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP).

5. Nesprávnosť postupu správneho súdu žalobkyňa videla v tom, že správny súd prehliadol pochybenia daňových orgánov vzťahujúce sa na zistenie skutkového stavu veci, v rámci ktorého si neobstarali dostatok potrebných podkladov pre rozhodnutie, nedôvodne a v neprimeranom rozsahu prenášali na žalobkyňu dôkazné bremeno, nevysporiadali sa s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie, účelovo spochybnili predložené doklady, prekročili medze zákonom dovolenej správnej úvahy, porušili princíp dvojinštančnosti konania a princíp proporcionality vzťahujúci sa k dĺžke daňovej kontroly z pohľadu jej prerušenia. Navrhla, aby kasačný súd rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby zrušil rozhodnutia daňových orgánov oboch stupňov a vec vrátil správcovi dane na ďalšie konanie.

6. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti považoval túto za nedôvodnú a navrhol ju zamietnuť.

III.

Konanie na kasačnom súde

7. Uznesením sp. zn. 1Sžfk/74/2020 zo dňa 22. septembra 2020 Najvyšší súd Slovenskej republiky (ako v tom čase kasačný súd) konanie o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/71/2017-76 zo dňa 15. januára 2019 prerušil na základe žiadosti žalobkyne s odôvodnením, že v inej veci vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 5Sžfk/34/2018 senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prerušil konanie o kasačnej sťažnosti za účelom predloženia prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v tam uvedenom znení.

8. S účinnosťou od 01. januára 2021 bola ústavným zákonom č. 422/2020 Z. z. doplnená Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorou bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). K 01. augustu 2021 prevzal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky agendu správneho kolégia Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky v správnom súdnictve, vrátane prerokúvanej veci (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). V súlade s rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2021 bola prejednávaná vec pridelená náhodným výberom na rozhodnutie senátu 3S a v kasačnom konaní je naďalej vedená pod pôvodnou spisovou značkou.

9. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky po vydaní rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-186/20 uznesením sp. zn. 1Sžfk/74/2020 zo dňa 24. novembra 2021 rozhodol o pokračovaní v konaní o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti Krajskému súdu v Prešove č. k. 5S/71/2017-76 zo dňa zo dňa 15. januára 2019.

10. Žalobkyňa podaním zo dňa 10. decembra 2021 navrhla, aby kasačný súd podal ďalší návrh na konanie o prejudiciálnej otázke, nakoľko rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-186/20 zo dňa 30. septembra 2021 podľa jej názoru neodpovedá na položené otázky. Novo navrhované otázky sa týkali charakteru lehôt uvedených v čl. 10 Nariadenia 904/2010, podmienok aplikácie postupu v zmysle čl. 11. a čl. 12. Nariadenia a dôsledkov nedodržania lehôt v zmysle čl. 10 Nariadenia

11. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný podľa § 21 písm. a/ SSP v spojení s § 438 ods. 2 SSP, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP a postupom podľa § 455 SSP bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že napadnutý rozsudok správneho súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

12. V súvislosti s rozhodovaním prejednávanej veci treba uviesť, že kasačný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti už opakovane riešil obdobné spory totožných účastníkov konania, v ktorých sa Krajský súd v Prešove stotožnil so závermi daňových orgánov a zamietol žaloby žalobkyne, ktorými sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutí vo veciach vyrubeneho rozdielu dane z pridanej hodnoty v jednotlivých zdaňovacích obdobiach roku 2010 na základe tej istej daňovej kontroly.

13. Podľa § 464 ods. 2 SSP, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred kasačným súdom na základe skoršej kasačnej sťažnosti podanej tým istým sťažovateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už nemusí uvádzať.

14. V prejednávanej veci je predmetom kasačného konania rozhodnutie o vyrubení rozdielu DPH na základe neuznania nadobudnutia tovaru v tuzemsku a na základe tvrdeného intrakomunitárneho dodania tovaru. Jednalo sa o obdobný skutkový a právny stav v konaní medzi totožnými účastníkmi, ktorý bol predmetom konaní kasačného súdu a ním vydaných rozsudkov sp. zn. 1Sžfk18/2019 zo dňa 30. júna 2020 (zdaňovacie obdobie október 2010), sp. zn. 10Sžfk/36/2019 zo dňa 26. januára 2021 (zdaňovacie obdobie november 2010), sp. zn. 10Sžfk/18/2020 zo dňa 17. júna 2021 (zdaňovacie obdobie apríl 2010), sp. zn. 3Sžfk/35/2019 zo dňa 29. septembra 2021 (zdaňovacie obdobie júl 2010), sp. zn. 6Sžfk/13/2020 zo dňa 31. marca 2022 (zdaňovacie obdobie jún 2010) a sp. zn. 4Sfk/5/2022 zo dňa 23. marca 2022 (zdaňovacie obdobie marec 2010), v ktorých kasačný súd konštatoval porušenie práva žalobkyne na spravodlivý proces z dôvodov nesplnenia požiadaviek podľa § 139 ods. 2 SSP v napadnutých rozsudkoch správneho súdu. Kasačný súd v tejto veci poukazuje na ich odôvodnenie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje a v zmysle § 464 ods. 2 SSP už ďalšie dôvody neuvádza.

15. Kasačný súd len dodáva, že zaoberať sa kasačnými námietkami týkajúcimi sa nesprávneho právneho posúdenia veci správnym súdom bolo v tomto štádiu konania predčasné, najmä s poukazom na dôvod zrušenia napadnutého rozsudku správneho súdu, ktorým je jeho nepreskúmateľnosť.

16. Kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú požiadavku žalobkyne, aby sa opätovne obrátil na Súdny dvor Európskej únie s predložením prejudiciálnej otázky podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Keďže cieľom konania o prejudiciálnej otázke je objasnenie práva Únie v prípadoch, ak je rozhodnutie o nej nevyhnutné pre vydanie rozhodnutia (t. j. podstata sporu obsahuje otázku výkladu európskeho práva, ktorú treba vyriešiť) a v prejednávacom prípade kasačný súd rozhodoval bez toho, aby posudzoval správnosť právneho posúdenia veci správnym súdom, posudzovanie relevancie žalobkyňou navrhovaných prejudiciálnych otázok by bolo rovnako predčasné. Kasačný súd preto (posúdiac podanie žalobkyne v zmysle § 55 ods. 3 SSP ako návrh na prerušenie konania) tento návrh zamietol podľa § 25 SSP v spojení s § 162 ods. 3 CSP.

IV.

Záver

17. Z uvedených dôvodov kasačný súd kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok správneho súdu postupom podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Úlohou správneho súdu v ďalšom konaní bude vec opätovne prejednať v medziach podanej správnej žaloby a následne vo veci rozhodnúť, pričom bude povinný svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť. Pri opätovnom rozhodovaní vo veci bude správny súd vychádzať aj z aktuálnej judikatúry kasačného súdu týkajúcej sa záverov rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-186/20 zo dňa 30. septembra 2021. Správny súd v novom rozhodnutí rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 3 SSP.

18. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s ust. § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

